GREGORIUS MAGNUS
12. Jh. Seite 89r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

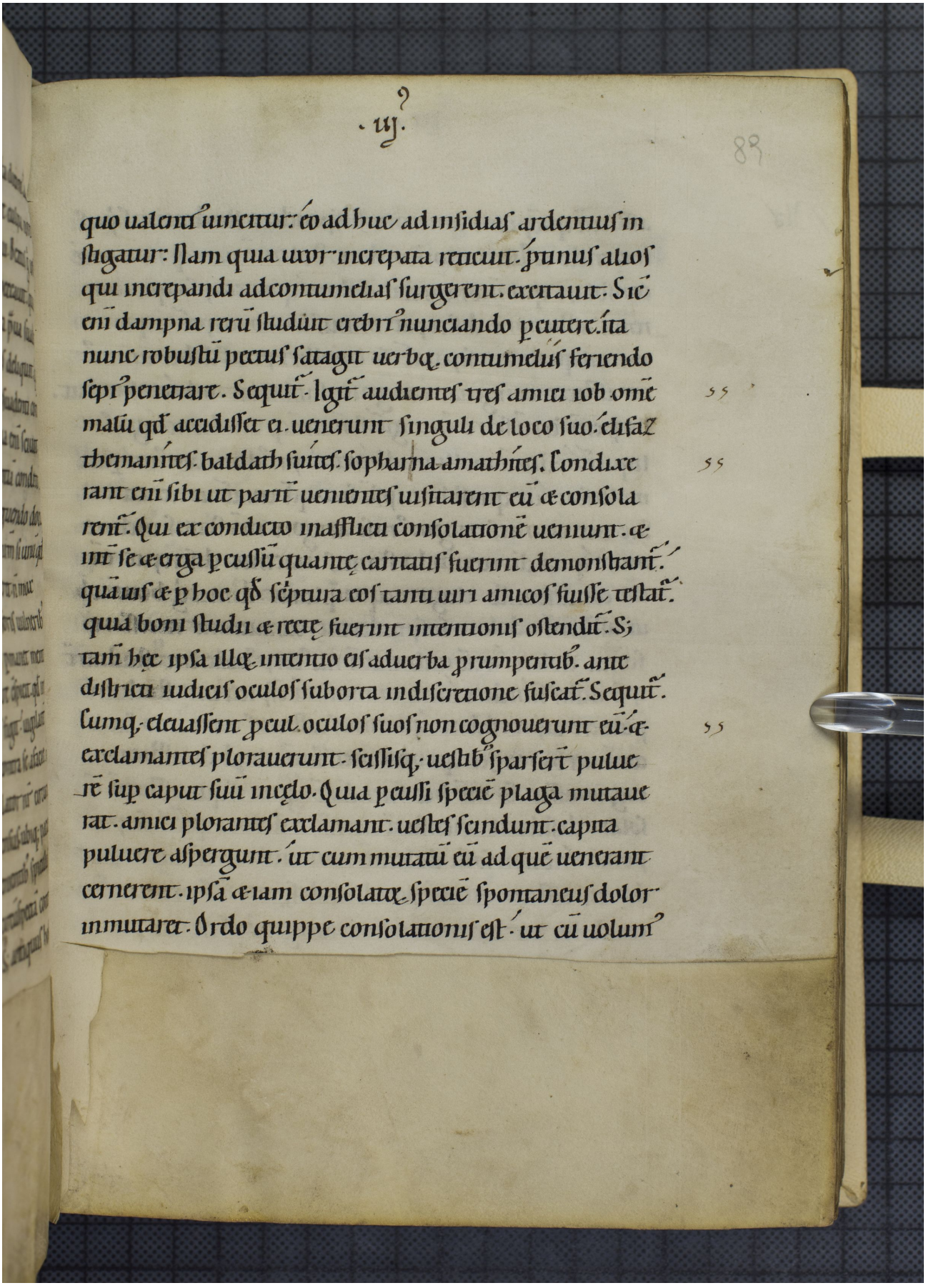

quo ualentiꝰ uincitur: eo adhuc ad insidias ardentius in
stigatur: Nam quia uxor increpata reticuit. ꝓtinus alios
qui increpandi ad contumelias surgerent. excitauit. Sic
enī dampna rerū studuit crebriꝰ nunciando ꝑcutere. ita
nunc robustū pectus satagit uerbo contumeliis feriendo
sepiꝰ penetrare. Sequitur. Igitur audientes tres amici iob omē 55
malū qd accidisset ei. uenerunt singuli de loco suo. elifaz
themanites. baldath suites. sopharna amathites. Condixe 55
rant enī sibi ut paritē uenientes uisitarent eū et consola
rentur. Qui ex condicto inafflicti consolationē ueniunt. et
intē se et erga ꝑcussū quantę caritatis fuerint demonstrantur.
quā uis et ꝑ hoc qd scriptura eos tanti uiri amicos fuisse testatur.
quia boni studii et rectę fuerint intentionis ostenditur. Si
tamē hęc ipsa illo intentio eis aduerba ꝓrumpentibꝰ. ante
districti iudicis oculos suborta indiscretione fuscatur. Sequitur.
Cumq; eleuassent ꝓcul. oculos suos non cognouerunt eū. et 55
exclamantes plorauerunt. scissisq; uestibꝰ sparserūt puluerē
sup caput suū in cęlo. Quia ꝑcussi speciē plaga mutaue
rat. amici plorantes exclamant. uestes scindunt. capita
puluere aspergunt. ut cum mutatū eū ad quē uenerant
cernerent. ipsā et iam consolatoꝝ speciē spontaneus dolor
inmutaret. Ordo quippe consolationis est. ut cū uolumꝰ